

Eliza Naumowicz-Śmigielska

Chłapowo, gm. Dominowo, woj.
poznańskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 11, 218

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- 3/ jest prawdopodobne, że pierwszą fazę przedbramia stanowił poprzeczny, arkadowy mur, na którym wspierał się drewniany pomost. Był on podnoszony i stanowił zamknięcie bramy. Następnie zostały dobudowane oba boczne skrzydła, zamykające całe założenie w kwadrat.
W obu przypadkach wjazd był na poziomie dzisiejszego wejścia do zamku. Oba skrzydła przedbramia noszą ślady reperacji i przeludów,
- 4/ uzyskano dalsze informacje dotyczące fundamentu muru kurtynowego i fundamentu wieży południowo zachodniej,
- 5/ nieliczny materiał zabytkowy reprezentowany jest przez: ceramikę, szkło, metal, kości zwierzęce, kafle.
Zabytki są dostępne w Pracowni Archeologicznej PKZ.

CHŁAPOWO, gm. Dominowo
woj. poznańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Eliza Naumowicz-Śmigiel-
ska. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Pozna-
niu. Pierwszy sezon badań. Średniowieczny gród-
dek, renesansowy dwór obronny.

Badania wchodzi w zakres weryfikacji grodów znajdujących się na terenie byłej kasztelanii gnieźnieńskiej.

Obiekt należy do typu grodów nizinnych. Leży na łąkach, na lewym brzegu rzeki Moskawy na karczmie ściętego stołka. Plateau ma 18 m średnicy, średnica podstawy wynosi 75 m, otaczająca fosa ma około 5 m szerokości, wysokość gródka ponad poziom łąk sięga 7 m. Obiekt jest silnie zarośnięty i zalegają na nim pozostałości wieży triangulacyjnej.

Na plateau gródka założono wykop o powierzchni 25 m². Wyeksplorowano warstwy do głębokości 1,5 m nie osiągając ocala. Pod przeszło metrową warstwą niwelacyjną, odsłonięte bruk kamienny, który silnie opada ku południowi, a różnica w wysokości zalegania wynosi 0,7 m. W badanej części nie natrafiono na fundamenty budowli lecz jedynie na rozsypano obiektu w postaci gruzu cegły palcówki, kamieni i glinianych płytek posadzkowych. Materiał zabytkowy stanowią ułamki naczyń, kafli, płytek posadzkowych, gwoździe i fragmenty naczyń szklanego pochodzące z XIV-XVII wieku.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.